

*** KRONIKA ***

Kytička pro Fiorellu

K aktivitám brněnského Ústavu slavistiky se loňského roku připojilo zřízení Kabinetu rusistických studií, v jehož čele stanula docentka Květuše Lepilová, jež získala grant pro rekvalifikaci středoškolských profesorů. Loňského roku se jí podařilo uspořádat ve spolupráci s dr. Jiřím Gazdou cyklus přednášek, na němž se podíleli přednášející Ústavu slavistiky. Výsledkem je i CD Rom *Inovace postgraduálního vzdělávání učitelů ruštiny*, který získali jak adeпти, tak přednášející. Téhož roku se K. Lepilové podařilo vydat praktickou příručku ruštiny *Rusky na cesty* (2007), navazující na kulturologické zaměření ostravské rusistiky, kde působila po odchodu z olomoucké Filozofické fakulty v 90. letech do konce roku 2006. Jako vedoucí katedry rusistiky ostravskou rusistiku profilovala podle potřeb současnosti, získala řadu grantů, v nichž se zaměřovala na praktické propojení lingvistiky s denní praxí. Doménou jejího badatelského zaměření se stala problematika řečové komunikace. Po léta se zabývá ontogenezí dětské řečové komunikace a čtenářství. Byla organizátorkou řady ostravských konferencí, do nichž zapojovala i studenty a jejich pedagogy z českých zemí i ze Slovenska.

Ke svým skrytým sedmdesátinám K. Lepilová uspořádala první konferenci na populární sémiotické téma textu a kontextu (*Text a kontext*, 2003). Z její iniciativy se v září minulého roku konalo v příjemném prostředí Luhačovic další setkání českých a slovenských lingvistů a literárních vědců, jehož výsledkem je nedávno vydaný sborník studií *Text a kontext* (2008), dokládající, jak užitečné je propojení těchto dříve nedílných disciplin, k nimž se v duchu moderního bádání připojuje i kulturologické srovnávání interdisciplinární.

Květuše Lepilová se tak v plné síle a svěžesti dožívá svých pětasedmdesátin. Do dalších let jí Ústav slavistiky přeje hodně zdraví, svěžesti a elánu.

Danuše Kšicová

Za profesorem Jiřím Fraňkem

Byly Vánoce. Protože se v dnešní uspěchané době většina korespondence vyřizuje elektronicky, usedla jsem jak obvykle k počítači. Místo novoročního přání jsem však psala kondolenci, protože mne v poště čekala smutná zpráva, že koncem roku zemřel profesor Jiří Fraňek (24. 11. 1922 - 30. 12. 2007). Ke svým pětasedmdesátinám ještě stačil v plné svěžesti uspořádat v sympatickém prostředí Klementina přednáškový blok, v němž dominovalo jeho vlastní vystoupení.